

Spijker kwartier

wijkkrant

23 **Een zomer en herfst
vol activiteiten**

29 **Spykerij**

Wat betekent veiligheid voor ons, in het Spijkerkwartier? Voor de een is het een goed verlichte straat, voor de ander een buurt waar mensen elkaar groeten en een oogje in het zeil houden. Veiligheid gaat over meer dan cijfers of regels, het gaat ook over een gevoel. Het gevoel dat je gezien wordt, dat er iemand is die even vraagt hoe het met je gaat, of die je helpt als er iets aan de hand is. In een tijd waarin er wereldwijd veel verdeeldheid is, mogen we hier in onze wijk best trots zijn op hoe wij samenleven, hoe we naar elkaar omzien, hoe we onze omgeving leefbaarder maken. Daar zijn enorm veel tools voor in de wijk, sommige zijn zichtbaar en vallen meer op, andere volstaan stiller. We hebben buurtbewoners die zich inzetten voor de buurtpreventie, mensen die actief deelnemen aan de buurtapp en initiatieven zoals buurtbemiddelars. En wat zouden we zijn zonder wijkagenten en andere professionals die zich inzetten. Wellicht heeft u ook weleens een minibieb zien staan; heel stiekem is dit ook een symbool van vertrouwen. Iedereen mag er iets uit meenemen of juist iets inleggen.

En als we het hebben over leefbaarheid, speelt onder andere het BuurtGroenBedrijf een grote rol. Door samen het groen te onderhouden, buurttuinen te verzorgen en nieuwe plantsoenen aan te leggen, maken we niet alleen de wijk mooier, maar ook gezonder. Een nette, groene omgeving nodigt uit tot ontmoeting en zorgt ervoor dat mensen zich thuis voelen. En als je je thuis voelt, voel je je ook veiliger. Veiligheid is dus niet alleen iets voor de politie of de gemeente, het is iets van ons allemaal.

Laten we daarom blijven investeren in wat ons verbindt. Want een veilige wijk bouw je niet met muren, maar met mensen. Met aandacht, vertrouwen en samenwerking.

Marianne van Sommeren en alle andere redacteurs

Wormenhotels in het Spijkerkwartier: samen composteren, samen de wijk groener maken

In het Spijkerkwartier zijn inmiddels zes wormenhotels actief, ieder met een eigen zogenaamde 'buurtcommunity'. Hier kunnen bewoners hun groente- en fruitafval duurzaam verwerken. In plaats van dat het in de grijze container belandt, zetten kleine compostwormen het afval om in waardevolle compost en wormenpercolaat, een natuurlijke bemesting voor planten. Zo dragen bewoners direct bij aan een groenere, duurzamere wijk. Het project wormenhotels Spijkerkwartier wordt georganiseerd door 'Circulair Spijkerkwartier' vanuit DAZO.

Het eerste wormenhotel verscheen in april 2021 op het Oude Land in de wijk. In datzelfde jaar volgden de Bestedelingentuin, het Emma-plantsoen en de Prins Hendrikstraat. Het vijfde hotel kwam begin 2022 in de Thiemestraat, en in mei 2024 werd in het Joop Jansenplantsoen in de Spoorhoek het zesde hotel geopend, grotendeels gefinancierd vanuit het wijkbudget van het Spijkerkwartier.

Wie doen er al mee in onze wijk?

Halverwege 2025 doen er 144 huishoudens mee aan de zes wormenhotels, variërend van eenpersoonshuishoudens tot gezinnen met vier kinderen. Samen vormen zij een community van 289 bewoners (van jong tot en met oud) die het huishoudelijke groente- en fruitafval in hun eigen buurt omzetten in compost. Gemiddeld wonen 24 deelnemende

huishoudens rondom elk wormenhotel. Sommige hotels staan in binnentuinen en andere op de stoep aan de straat.

Oogsten en opruisen

Naast het composteren organiseren we rond de wormenhotels ook oogstfeesten en opruisacties. Vorig jaar vonden er zes oogstfeesten

plaats: drie in het voorjaar en drie in het najaar. Zoals bijvoorbeeld het oogstfeest in het Emmaplantsoen met daaraan gekoppeld een werkdag. En er was een actie van bewoners van de Boulevard Heuvelink om de boomspiegels in de straat, samen met het BuurtGroenBedrijf, op te frissen. Ook in de Bestedelingentuin werd geoogst, gekoppeld aan de maandelijkse tuinwerkdag. In juni vond in de Spoorhoek een oogstfeest plaats, gecombineerd met een opfrisactie voor de geveltuintjes. In november vorig jaar volgden nog drie oogstfeesten. De oogst van vier wormenhôtels leverde 14 volle kruiwagens wormencompost op (ruim 1.120 liter), plus extra startmateriaal om de hôtels opnieuw te voeden. Ook werd 16 liter wormenpercolaat verdeeld onder bewoners en een deel verkocht of weggegeven bij wijkactiviteiten zoals het Repaircafé.

Nieuwe wormenhôtels en hoteliers gezocht (zie onze oproep)

De wens is om in de wijk twee nieuwe wormenhôtels te realiseren: één in de Achtertuint (Parkstraat, kant Emmastraat) één aan de

andere kant van de Parkstraat (kop Eusebiusbuitensingel). Voor ieder nieuw wormenhôtel zijn minimaal vijf gezinnen in de straat nodig die mee willen doen.

Daarnaast is er ook ruimte voor nieuwe hoteliers. Deze wormenhôtel-verzorgers houden de hôtels gezond, zorgen dat het afval goed wordt verwerkt en begeleiden de oogst. Het is een kleine tijdsinvestering, maar met een grote impact voor de buurt, het milieu en de sociale cohesie. Samen maken we het Spijkerkwartier groener – worm voor worm!

De wormenhôtels zijn mogelijk dankzij samenwerking tussen **bewoners, gemeente Arnhem, Hogeschool Arnhem Nijmegen, Van Hall Larenstein, Le Compostier, Wormenhôtel.nl, Spijkerkracht, BuurtGroenBedrijf, Spijkerzwam, Permacultuur Centrum Nederland, DAZO, De Lommerd en het BuurtKlusBedrijf** Instagram @dazo_125

Tekst: communicatieteam DAZO

Foto's wormenhôtels: Aracelly Scheper, overige Germa Huijbers

Oproep

Gezocht: nieuwe wormenhôtels & hoteliers/verzorgers! Voor twee nieuwe wormenhôtels in het Spijkerkwartier:

- > Achtertuint (Parkstraat, kant Emmastraat)
- > Parkstraat (kop Eusebiusbuitensingel)

Wat we nodig hebben:

- > Minimaal vijf gezinnen per straat die mee willen doen
- > Verzorgers voor het onderhoud van de hôtels

Wat je krijgt:

- > Zelf compost maken van je groente- en fruitafval
- > Natuurlijke bemesting voor je tuin of boomspiegels
- > Een kans om de straat groener en socialer te maken

Interesse? Meld je aan via

Spijkerwormen@gmail.com bij Germa Huijbers.

Samen maken we onze wijk circulair, duurzaam en levendig!

De laatste keer wippen in

de School

Elke dinsdag van 10 tot 12 uur werken Annemieke, Jan en Astrid in de Schooltuin. De voormalige speelplaats van het oude schoolgebouw op de hoek van de Spijkerstraat en de Boekhorstenstraat is door de jaren heen stukje bij beetje steeds groener geworden. Annemieke vertelt dat voormalig buurtbewoonster Gerda van Steijn (in 2018 overleden op 94-jarige leeftijd, red.) er in de jaren 80 mee begonnen is: “Bij de ingang en achter de banken, dat was het eerste stuk. Ik kwam er rond 2000 bij. Elke keer als we wat planten over hadden, zetten we die een stukje verderop neer. Zo hebben we langzaam de Schooltuin veroverd.”

Tegels wippen

De openbare buurttuin heeft ook een jeu-de-boulesbaan en is inmiddels aardig opgefleurd door al dat trage en gestage guerilla-tuinieren. Dit jaar komt er in rap tempo een heel stuk groen bij, want op Burendag worden er tegels gewipt in de Schooltuin. En veel ook. Het betegelde deel naast de jeu-de-boulesbaan en de waaltjes in de hoek bij de bankjes gaan helemaal op de schop. "We gaan alles zelf wippen," vertelt Annemieke, "het BuurtGroenBedrijf komt helpen." De waaltjes worden herplaatst langs de jeu-de-boulesbaan. Daar komen ook twee bankjes, een picknicktafel en een stel bomen. De rest van de vrijgekomen grond wordt toegevoegd aan de bestaande tuin.

Insectenheuvel

Het idee om de Schooltuin uit te breiden komt deels door de overlast die er 's avonds en 's nachts plaatsvindt. "Het is een hangplek", legt Jan uit. "Dat niet alleen," zegt Annemieke. "Er wordt gedeald, geslapen én gepeesd. Gewipt dus." Om ervoor te zorgen dat dat niet meer gebeurt in de Schooltuin, komt er straks op de plek van de overlast een insectenheuvel, die wordt gemaakt van (onder andere) gewipte tegels. "Het is de bedoeling om de Schooltuin aantrekkelijker te maken voor dieren en onaantrekkelijker voor mensen", verklaart Jan.

Ecologisch snoeien

De Schooltuin is een tuin met inheemse, gifvrije planten. Op 1 november, op Natuurwerkdag, wordt het nieuwe tuindeel beplant. Astrid helpt sinds een jaar of zes mee in de tuin. Ze woont in een flat vlakbij en heeft zelf alleen een balkon. "Ik heb al veel bijgeleerd door hier te tuinieren. En binnenkort ga ik meedoen aan een cursus ecologisch snoeien!" De cursus wordt verzorgd door het BuurtGroenBedrijf en is toegankelijk voor iedereen die vrijwilligerswerk doet in een van de tuinen in de wijk.

Women power!

Maar eerst gaat er voor het laatst gewipt worden! Een van de burens die de mouwen heeft opgestroopt is Nelleke, tien maanden geleden aangekomen in het Spijkerkwartier. "Ik kijk zo'n beetje uit op het plein, maar mijn voornaamste reden om mee te doen is om mensen

te ontmoeten." Geen probleem: op deze Burendag is er een hele club vrijwilligers en buurtbewoners opgetrommeld om de tuin van tegels te ontdoen. In een ochtendje is het gepiept en is de hele Schooltuin vergeven van de geur van aarde die voor het eerst in jaren de zon weer ziet. Rianne en Jara van het BuurtGroenBedrijf laten zien hoe je met trottoir-tangen zware stoepbandjes kunt verslepen zonder je rug geweld aan te doen ("Joehoe, women power!") en vrijwilliger Martin geeft tegelknippen, zodat de eerste tegels niet alleen gewipt, maar ook geknipt kunnen worden voor de toekomstige insectenheuvel. Op 1 november gaan de nieuwe planten erin (ook hier worden helpende handen op prijs gesteld). De gemeente zorgt voor de bomen en de nieuwe bankjes.

Jolanda van Looij-Schelling
Coördinator BuurtGroenBedrijf

tuin

Samen zorgdragen

Ook de hittestress die de jeu-de-boulesgroep ervaart op het plein is aanleiding voor de omvangrijke vergroening. Jan is via het jeu-de-boules bij de Schooltuinclub terechtgekomen. "Als je gebruikmaakt van de openbare ruimte, mag daar wel iets tegenover staan", vindt hij. "En ook is het zo dat samen ergens zorg voor dragen maakt dat je verbinding hebt." "Het is een plezier om hier te zijn", voegt Astrid toe. "Dat beetje groen dat we hebben, daar moeten we goed voor zijn."

Pssst! Kom gerust eens kijken!
Meedoen mag ook op dinsdag-
ochtend tussen 10 en 12 uur.
Meer handen kunnen meer werk
verzetten en daar wordt de buurt
alleen maar mooier van.

BuurtGroenBedrijf

Hele grote bloemkolen!

Kunstenaar Marcel Alberts is helemaal trots, want eindelijk is het af: het drieluik rond de natuurkundige Hendrik Lorentz. De latere Nobelprijswinnaar werd in 1853 geboren in de Steenstraat. In de 1e Wijkstraat had zijn vader destijds een bloemkolenkwekerij. Marcel Alberts, die woont en werkt in de Kastanjelaan, pakte zestien jaar geleden het plan op, om via een geschilderd drieluik een ode aan zijn beroemde wijkgenoot te brengen. Maar het duurde even voordat dit plan voltooid kon worden...

Ik spreek Marcel in zijn atelier aan de Kastanjelaan. Wat nu zijn werkplaats is, vol met kunstwerken, materialen, gereedschappen en machines, was vroeger een lagere school. Marcel en zijn vrouw Yvonne hebben het betegelde schoolplein omgevormd tot een oase. Een grote, groene binnentuin, met een zure-pruimenboom, twee bijenvolken en een schat aan vogelhuisjes (die gemaakt zijn door Yvonne).

Even terug naar toen, 2009: Alberts was een van de oprichters van Plan Kaal. Marcel: “Dat is een initiatief om in het Spijkerkwartier kale, lege en verlaten plekken te transformeren tot een levendige omgeving. Een van de eerste projecten die wij oppakten was het Lorentz-drieluik. Op een muur aan het Nieuwe Land schilderde ik een bloemkool, als knipoog naar het beroep van Lorentz’ vader. Dat deed ik met een paar bevriende collega’s: Richard van Rossum, die dezelfde kunstopleiding heeft gedaan als ik, en een vriend die inmiddels naar Australië is verhuisd. We hebben de bloemkool weergegeven als een fractal: een wiskundige vorm waarbij elk stukje steeds terugkomt in een telkens kleiner wordende vorm. Zo bleven we helemaal in de geest van Lorentz.”

Na de wiskundige bloemkool werd het tijd voor delen twee en drie van het Lorentz-drieluik. Marcel: “Een straatje verderop, in de Lombardstraat, plaatste ik op een lege gevelmuur de wiskundige formule die Hendrik Lorentz bedacht had en die naar hem vernoemd is: de Lorentzkracht. De derde Lorentz-schildering moest komen op een blinde muur in de 1e Wijkstraat. Alles was in kannen en kruiken, maar op het laatste moment trok de eigenaar van het pand zijn toestemming in. Daar stonden we dan, van Project Kaal, beteuterd te kijken met de verfpot en de kwast al in de hand. Maar de wonderen zijn de wereld nog niet uit, want vijftien jaar later, dit voorjaar, stond de eigenaar ineens weer open voor de schildering. Nou, ik heb er geen gras over laten groeien, ik heb ons project eindelijk gerealiseerd. Dus in de 1e Wijkstraat

De grafische weergave van die Lorentzkracht-formule

prijkt nu ook de grafische weergave van die Lorentzkracht-formule.”

Tijdens het schilderen in de 1e Wijkstraat liep Marcel echter wel tegen een dingetje aan: zijn nieuwe kunstwerk stond helemaal fris en fruitig op de muur, maar die bloemkool, die was in de loop van zestien jaren door weer en wind wel wat vaag en verweerd

geworden. Die had wel een kleine restauratie nodig, zo besloot hij. Het probleem was echter: die restauratie, dat kon Marcel niet in z’n eentje. “Die bloemkool is echt meters hoog, daar is een flinke steiger voor nodig. Maar ik heb last van hoogtevreze, ik klim voor geen goud helemaal naar boven...” Maar als de nood het hoogst is, is de redding nabij: “Die Australische vriend met wie ik zestien jaar terug de oorspronkelijke bloemkool had geschilderd, zou juist afgelopen augustus weer voor een paar weken naar Nederland komen! Met z’n drieën konden we dus ons oude kunstwerk restaureren.” Eind augustus werd er een steiger geplaatst in het Nieuwe Land en gezamenlijk brachten de drie kunstenaars een nieuwe laag verf aan op het oorspronkelijke werk. Marcel: “We hebben de kleuren wat feller overgeschilderd, zodat het werk er wat meer uitspringt. Het oorspronkelijke zwart was inmiddels al grijs geworden.” “Ja,” valt zijn Australische kameraad hem bij, “net als onze haren!...”

Teks en foto's: Ed Adams

Marcel Alberts

Soep in De Lommerd

Toen ik laatst de nieuwe bibliotheek in de warme huiskamer van De Lommerd aan het bewonderen was, zag ik de aankondiging dat je iedere donderdag om 12 uur een kom soep kunt eten in De Lommerd. Elke week een andere soep, vers gemaakt en voor een euro per kom. Laat ik nou dol zijn op soep en op donderdagen lekker vanuit huis werken, dus na een paar dagen verheugen stapte ik om 12 uur binnen bij De Lommerd. Er stond al een rij te wachten bij de keuken om een heerlijk dampende kom te halen. Later hoorde ik van de initiatiefneemster dat dit de jeu-de-boulers zijn die bij het plein naast theater Het Hof iedere donderdagochtend jeu-de-boulen en afsluiten met een kop soep.

Een smaakexplosie

Het was in de rij al een en al gezelligheid, meteen aanspraak met mensen en dat is erg prettig als je alleen ergens

naartoe gaat. Toen ik aan de beurt was om te bestellen, stond de chef al klaar om me te vertellen wat ze gemaakt had: Turkse tomatensoep met orzo, en hoe de soep het lekkerste is: met een schijfje citroen en een stuk Turks brood erbij. Die was duidelijk met liefde gemaakt!

De soep geurde heerlijk en ik ging snel een plekje zoeken om 'm te kunnen proeven. De eerste hap was een smaakexplosie, zo heerlijk, en ik werd verrast door de uitgesproken smaak van munt. Naast mij zat een stel al net zo te smullen. We raakten geanimeerd in gesprek en wat bleek, ze woonden nog maar net in de wijk en in Arnhem. Vanuit het westen waren zij verhuisd naar ons mooie Spijkerkwartier en ze vertelden over hoe hun keuze op Arnhem en het Spijkerkwartier gevallen was. We deelden ervaringen uit en zo werd een kopje warme soep eten aangevuld met een warme

kennismaking en een belofte elkaar bij het no-waste diner weer tegen te komen.

Tijdens het uitserveren van de soep is initiatiefneemster Christine van der Heide met de keukenbrigade druk aan het werk. Later in de week sprak ik met haar af in de warme huiskamer in De Lommerd om meer te weten te komen over het initiatief. Wat blijkt: de oorsprong ligt bij de start van de warme huiskamer, die ingericht werd toen de energiecrisis zich aandiende en bekend werd dat mensen thuis in de kou zaten. Het is een ruimte waar mensen overdag terecht kunnen voor thee en koffie en lekker kunnen opwarmen. Studenten kunnen studeren, mensen kunnen een boek lezen en komen elkaar tegen voor een praatje, allemaal in een genoeglijke warmte. Christine, al jaren vrijwilliger van De Lommerd, bedacht dat het wel goed zou zijn als ze ook iets konden eten, iets warmes, niet

te duur en ook eenvoudig te maken. Ze kwam al snel uit op soep, iets waar ze echter zelf niet dol op was. Ik was verrast en vroeg waarom dan toch de keuze op soep gevallen was. Het is gemakkelijk te maken en veel mensen vinden het lekker, aldus Christine, maar dat was niet de hoofdreden. Ze had in het verleden gezien hoe het in een bedrijfsverzamelgebouw waar ze werkte mensen samenbracht tijdens de lunch: lekker samen eten en intussen genieten van elkaars gezelschap. Het blijkt ook in de Lommerd een groot succes. Iedere week komen er zo'n veertig à vijftig mensen uit de wijk, die daar wonen of werken. Allerlei culturen, leeftijden en met verschillende achtergronden die samen komen en samen eten. Er komen ook mensen zonder vast woonadres om warm te worden en iets voedzaams te eten.

Wisselende chef

Naast dat mensen samenkomen om zo'n lekker warm bakkie te eten, brengt het initiatief ook mensen in de keuken samen. De keukenbrigade is geen vaste groep en wordt aangestuurd door een steeds wisselende chef. Deze mensen wonen in de wijk, maar kunnen ook mensen zijn die willen re-integreren en zich via DAZO buurtbaanbureau melden. Zo brengt het maken en uitdelen van soep niet alleen mensen voor het eten samen, maar ook voor het koken. Het samenkomen van mensen uit de wijk, van allerlei achtergronden en leeftijden, die als vanzelf tijdens de soep met elkaar kennismaken en in gesprek gaan, is misschien wel het mooiste van het initiatief. Ik hoop velen van jullie dan ook de volgende keer tegen te komen!

Tekst en foto: Marjolein Pordon

Een vriend gaf mij een hibiscus cadeau, die vrolijk bloeide op mijn balkon op het zuiden. Het is er niet zo ruim en daarom heb ik die verplaatst naar het balkon aan de achterzijde. Daar komt minder zon, behalve 's ochtends vroeg en vanaf de namiddag, en dat vond Hibiscus minder fijn. Die werd armetierig en zonder ook maar een enkele bloem. Ik die plant dus weer verplaatsen, maar helaas zonder het gewenste resultaat. Een buurvrouw had een stekje van die van haar in de groenstrook bij ons voor de deur gezet. Ze vroeg mij om het water te geven tijdens de vakantie, maar iets of iemand was me voor en de plant van de buurvrouw was weg... Waren het slakken, of wellicht andere buurtgenoten, die wel een plantje lusten voor in hun eigen tuin? Het komt vaker voor dat mensen planten meenemen vanuit de openbare ruimte voor eigen gebruik. Dat is iets om rekening mee te houden, maar het belet me niet om door te gaan met vergroenen.

Het gat werd al gauw door mij gevuld, met de hibiscus van het balkon die niet meer wilde bloeien, ondanks mijn aandacht. Die aandacht was wellicht te veel, want planten gaan bloeien door ze te verwaarlozen, volgens mijn moeder. Ondertussen heb ik ook geleerd dat de hibiscus graag in rulle aarde staat, niet te droog of te nat. Mijn tante gaf me drie stekjes uit haar zanderige tuin langs een beek in Bostel. Nou is het afwachten en inmiddels is een van die stekjes aangeslagen en gaan bloeien. Ik weet nu hoe bijzonder dat wel is, en wil het van de daken schreeuwen. Dat staat hier in het groen voor de deur tussen de bessenstruikjes uit de Veluwe!

Die zijn hier ook niet uit zichzelf gekomen, maar door mij meegenomen voor in het bosje voor mijn deur dat ook niet vanzelf is gegroeid. Er staan zaailingen van de grote iep op de parkeerplaats, die heel verschillend zijn van vorm. Eerst dacht ik nog 'het zijn een mannelijk en een vrouwelijk boompje van dezelfde soort', maar nee. De stadsboswachter heeft me geleerd dat zaden van de grote iep door diverse bestuivers zijn verspreid. Die zijn inmiddels goed voor een partij schaduw waar ik heel blij mee ben, want het wordt heet bij ons voor het huis, in de zomer. Mijn bosje groeit en bloeit mede dankzij het BuurtGroenBedrijf, dat boomspiegels faciliteert ter verbetering van het klimaat in de buurt. Hoogste tijd om ze te registreren, die boompjes, in de hoop dat ze mogen blijven!

Tekst en foto: Monique Fisscher

Paëlla met langoustines

(twee personen)

Ondanks de herfst toch een zonnige zomerse schotel!

Ingrediënten:

50 ml olijfolie
25 gram boter
1 ui (gesnipperd)
1 wortel (in blokjes)
3 stelen bleekselderij (in schijfjes)
1 teen knoflook (gesnipperd)
1 stukje chorizo (in blokjes, optioneel)
1 theelepel kurkuma*
1 theelepel ras el hanout*
1 theelepel kerriepoeder*
1 theelepel gerookt paprikapoeder*
120 gram paella- of risotto rijst
400 ml visbouillon
50 gram diepvrieserwten
10 snoep / cherrytomaatjes
20 groene en/of zwarte olijven
zwarte peper en zout
100 gram vismix bestaande uit
bijvoorbeeld stukjes kabeljauw,
zalmsnippers en mosselen (vers of
diepvries)

8 langoustines (vers of diepvries,
alternatief rivierkreeftjes of grote
garnalen)
een paar takjes verse dille (optioneel)

Pel en snipper de ui, snij de wortel in blokjes en maak de stengels bleekselderij schoon. Verwijder de draden van de bleekselderij en snij in halve ringen. Schil de knoflook en snipper in kleine stukjes. Schenk de olijfolie in de pan en voeg, als deze warm wordt, de boter toe. Fruit de ui, wortel, bleekselderij en de knoflook.

Als je besluit de chorizo erbij te doen, dan is dit het moment. Spanjaarden gruwen van chorizo bij vis, het is echter een lekkere combinatie. Misschien niet op en top Spaans, maar wel smakelijk.

Voeg de specerijen toe, zoals kurkuma, ras el hanout, kerriepoeder, paprikapoeder en naar smaak peper en zout. Voeg de rijst toe en laat deze even mee fruiten, totdat zich een glanzend laagje om de korrels heeft gevormd. Voeg dan geleidelijk telkens een pollepel bouillon toe en laat de rijst langzaam garen, op medium vuur. Dat duurt ongeveer twintig minuten. Roer regelmatig en voeg, als het vocht is opgenomen, een nieuwe lepel bouillon toe. Voeg na twintig minuten de bevroren erwten, de olijven en de tomaatjes toe. Daarna de vismix. Giet er een laatste pollepel bouillon bij, voeg de langoustines toe en doe de deksel op de pan. Laat dit nog vijf minuten gaar stomen en dien het dan op met gehakte dille.

Tip: de vismix kun je zelf samenstellen of je haalt het uit het vriesvak bij de supermarkt.

* Toko, Meditranee, SuperAria, Sham supermarkt, Arnhem Market, Odin.

Nodig: grote pan met een dikke bodem of braadpan.

Recept: moeilijkheidsgraad is gemiddeld

Tekst, foto's en illustratie: Hans Marcelis

Verbind jij graag burenen?

“Met een goed gevoel in je straat wonen, dat wil toch iedereen?” Misverstanden tussen burenen kunnen voor oplopende spanningen zorgen. Buurtbemiddeling Rijnstad zoekt vrijwilligers die burenen willen ondersteunen bij het oplossen van hun problemen.

Auke is zo’n vrijwilliger. “Via mijn werk in het speciaal onderwijs heb ik de opleiding Mediation gevolgd,” vertelt hij. “In het onderwijs leer ik jongeren hoe je samenleeft. Als buurtbemiddelaar help ik burenen door ze naar elkaars verhaal te laten luisteren.”

Luisterend oor

“Bij Buurtbemiddeling organiseren we gesprekken tussen burenen,” zegt Auke. “Ik los zelf geen conflicten op, maar creëer een veilige omgeving waarin we samen op zoek gaan naar overeenkomsten.”

Het proces begint met individuele gesprekken. “Als iemand een melding doet, ga ik eerst met een collega bij die persoon langs. Die vertelt zijn of haar kant van het verhaal. Daarna ga ik naar de andere buur voor diens perspectief. Als beide burenen willen meewerken, volgt een eindgesprek op een neutrale plek. Het is vooral belangrijk dat je echt aanwezig bent en goed luistert. Het helpt als mensen zich gehoord voelen.”

Van spanning naar ontspanning

“Wanneer burenen over elkaar praten met anderen, verspreidt een conflict zich door de wijk,” zegt Auke. “Mensen lopen met een gespannen gevoel van hun voordeur naar hun auto, bang dat ze een boze buur tegenkomen. Ik had eens een gesprek over bladval van een boom. Voor een van de burenen voelde het probleem zo heftig, dat die wilde verhuizen. Door burenen weer met elkaar te laten praten, neem je die spanning weg.”

Waardevol werk

“Ik haal zelf ook veel uit dit werk,” vertelt Auke. “Het is bijzonder als mensen hun kwetsbaarheid tonen. Wanneer burenen elkaar weer vinden, stap ik naar achteren en ben ik de toeschouwer van iets moois.”

Word vrijwilliger

Wil je, net als Auke, buurtbemiddelaar worden en/of heb je vragen over deze functie, neem dan contact op met Buurtbemiddeling. Je kunt bellen naar 026-3519941 of mailen naar buurtbemiddeling@rijnstad.nl. Vraag dan naar Marianne Broer.

Tekst: Marianne van Sommeren

Samen maken we Arnhem Peukvrij!

Peuken zijn schadelijk voor planten, dieren en milieu en zijn nog altijd het meest gevonden zwerfafval, ook in Arnhem. Dat moet anders. Daarom stelt de gemeente vijf ‘peukenzuigers’ beschikbaar: draagbare apparaten waarmee vrijwilligers de stad schoner kunnen maken.

Waarom zijn peuken zo schadelijk?

Peuken zitten vol giftige stoffen, plastic en metalen. Ze zijn klein, maar richten grote schade aan. Het duurt wel twaalf jaar voordat een peuk is afgebroken.

Filtersigaretten

vergaan zelfs helemaal niet, omdat er plastic in zit. Het grondwater raakt vervuild en er worden schadelijke stoffen verspreid.

Peukenzuiger reserveren

Vind jij dat er bij jou in de buurt ook zoveel peuken op straat liggen? Wil je hier iets aan doen? Stuur een mail naar info@arnhemschoner.nl voor meer info of het reserveren van een peukenzuiger.

Samen houden we Arnhem schoon!

tekst en foto: gemeente Arnhem

Buurtpreventieapp in het Spijkerkwartier

Op een donderdag tijdens het soep eten zit ik naast Twan Fay en zijn vriendin. Ze zijn nieuw komen wonen in het Spijkerkwartier vanuit de Kinkerbuurt in Amsterdam. “Mijn vriendin komt hier vandaan en het nieuw en duurzaam gebouwde huis in de Lombardstraat paste precies bij ons. We wilden echter wel weer in een soortgelijke wijk wonen als in de Kinkerbuurt: multicultureel, altijd wel iets te zien en te doen en gezelligheid. We hebben ook navraag gedaan bij burens over veiligheid in de stad en in de wijk. Er werd ons verteld over de buurtpreventieapp en zo leerden we ook Judith Hopster kennen, die in ons rijtje woont.”

Samen met Twan en Judith geniet ik van een kopje thee in de woonkamer van Twan. Judith: “Wij woonden in Oosterbeek met de kinderen. Dat was fijn, maar het was daar een witte bubbel en we misten de diversiteit van de stad. Toen de kinderen uitvlogen, zeiden we tegen elkaar: ‘pa en moe gaan lekker terug de stad in!’ We woonden zeven jaar met veel plezier in een van de Brusselse herenhuizen in de Spijkerstraat, maar daar we misten we een tuin en we wilden bovendien duurzamer wonen. Zo kwamen we uit bij het huis in de Lombardstraat, dat paste precies bij ons.” Dat klinkt allemaal erg fijn en mooi, maar waarom dan de buurtpreventieapp? Twan: “Voor we in ons huis woonden, heeft er nog een dakloze in een van de kamers boven gebivakkeerd en ook onder de carport heeft wel een dakloze geslapen.” Judith heeft dezelfde ervaring. “Naast dat daklozen er een overdekte plek zoeken om te slapen, wordt er ook veel gedeald in ons buurtje. Vorige week nog, we liepen rond half vijf ‘s middags naar het café voor een borrel en toen stonden er drie mannen en een vrouw op klaarlichte dag te dealen!”

Afstemming met de gemeente en politie

De buurtpreventieapp helpt om dit soort situaties te melden en inzichtelijk te maken. Er zitten regels aan een buurtpreventieapp. Hiervoor is afstemming met de gemeente en politie nodig. Zij zorgen voor een bord in het gebied, waardoor bewoners laten zien dat er buurttoezicht is. Daarnaast moet

de appgroep een beheerder hebben, die hoofdzakelijk communiceert met de gemeente en politie. Er worden afspraken gemaakt over wanneer bel je wie en hoe maak je de melding. Twan: “Als je iets opmerkt in de wijk wat valt onder ‘heterdaad’, zoals drugs dealen of een dreigende situatie, is het belangrijk om dit te melden via 112. Zo kan de politie snel handelen en de personen opsporen. Het is dan ook toegestaan om beeldmateriaal te verzamelen. Doe dit wel altijd met oog voor je eigen veiligheid.” Voor minder dringende zaken kun je het algemene nummer gebruiken: 0900 8844. Daarnaast kun je iedere woensdagmiddag van 14.30 tot 16.30 uur binnenlopen bij de wijkagent in de Steenstraat 66, om zaken aan te kaarten. Judith: “De buurtpreventieapp, maar ook de “buurtapp-voor-leuke-dingen” helpen om de leefbaarheid te vergroten. We leren elkaar beter kennen en delen ideeën over hoe we graffiti kunnen verminderen, of hoe we nog meer groen in de wijk kunnen realiseren.”

Twan: “Nog een voorbeeld: ik heb goed contact met het BuurtGroenBedrijf dat hiernaast zit, en met de eigenaar van de Afrikaanse winkel. Zijn achterdeur zit naast het groenbedrijf. We hebben o.a. gesproken over hoe er meer verlichting en groen in de straat kan komen. Het groenbedrijf is echt een motor achter vergroening en leefbaarheid in de buurt en heeft er in overleg met De Lommerd en de gemeente voor gezorgd dat er ook groen in onze straat komt. Het samen zorgen en opkomen voor de wijk creëert dus ook sociale cohesie.”

Camera's

Er is een groep met mannen die vier keer per week op meerdere momenten rondlopen in de wijk. Ook heeft de gemeente camera's geplaatst in de wijk. Met de meldingen die gedaan worden, worden dus ook oplossingen gezocht en geïmplementeerd. Judith: “Het melden van met name drugsoverlast zorgt helaas wel voor een waterbedeffect: op de ene plek in de stad duw je de overlast weg, maar het komt op een andere plek weer omhoog! Eigenlijk moeten we structurele oplossingen zoeken voor mensen die deze overlast veroorzaken. Vaak hebben ze juist hulp nodig.” Al met al zijn ze het roerend eens, het Spijkerkwartier is een mooie en gezellige wijk om in te wonen. Ze genieten van de saamhorigheid en van de verschillende culturen, leeftijden en persoonlijkheden in en van de wijk.

Tekst: Marjolein Pordon

Veiligheid

In gesprek met wijkagent Femke over veiligheid

Hoe staat het met de veiligheid van onze wijk, van de Spoorhoek en het Spijkerkwartier? Wij hebben een prachtige dynamische wijk, met een grote diversiteit aan mensen. Dat brengt ook met zich mee, dat het een ware kunst is geworden om met elkaar samen te leven. Natuurlijk geldt dat niet alleen voor dit kleine stipje op de aardbol; het is een gegeven voor onze hele wereld. Je merkt dat mensen meer verhard zijn en individualistischer zijn geworden. Maar in deze wijkkrant zal ik het 'klein' houden en terugbrengen naar onze wijk. Dat deed ik samen met Femke, onze wijkagent. Een agent met passie, nuchterheid en een enorme betrokkenheid voor alle bewoners. "Het is hier divers en levendig, juist dat vind ik mooi. Maar levendigheid brengt

ook frictie mee – en daar zijn wij voor (als Femke het over 'wij' heeft, heeft ze het ook over haar collega wijkagent Rudy Machielsens). Om mee te kijken en te acteren op situaties in de wijk die zorgelijk zijn of waar bewoners zich niet veilig bij voelen."

Veilig voelen en veilig zijn

Dat veilig voelen, dat is voor ieder van ons natuurlijk anders. Ik vroeg aan Femke of er in onze wijk plekken zijn waar bewoners zich onveilig voelen. "Er zijn geen specifieke locaties die op de kaart staan, maar dat neemt niet weg dat er bepaalde doorgangen zijn, die minder prettig voelen. Denk bijvoorbeeld aan de tunnel bij station Velperpoort of de Poststraat, aan de achterkant van de bloemenwinkel

Futura. Beweging en drukte betekent niet automatisch dat je je veiliger voelt. En wanneer de media veel schrijven en zeggen over geweld tegen vrouwen, merk je dat direct in gesprekken op straat: als het dichterbij voelt, groeit de angst." Tegelijk wijst Femke erop dat onveiligheid niet gelijk staat aan 'altijd gevaar'. Veilig voelen en veilig zijn, dat zijn verschillende dingen, maar beide tellen en bewegen mee met actuele gebeurtenissen.

De Veiligheidsmonitor

Een wijk met veel loopstromen, horeca en voorzieningen laat nu eenmaal méér zien wat er op straat leeft en gebeurt, zoals de Spoorhoek en het Spijkerkwartier. In andere wijken kan

dit wellicht meer achter de voordeur spelen. Juist doordat veiligheid door iedereen anders wordt ervaren, publiceert de gemeente Arnhem periodiek de Veiligheidsmonitor en een eigen benchmarkanalyse. Thema's zijn onder andere leefbaarheid, overlast, slachtofferschap en vertrouwen in de politie. Deze gegevens kun je per wijk terugvinden op de website van de gemeente Arnhem.

Spoorhoek

Misschien valt het op dat ik met regelmaat de Spoorhoek apart benoem, maar het blijft belangrijk om dit te melden, omdat het vaak een vergeten stukje wijk is. Het is geen groot gebied, maar ook daar speelt veel, met name in de Spoorwegstraat, door de huiskamer voor dak- en thuislozen. Zowel de Spijkerbuurt als de Spoorhoek kennen opvanglocaties en woonvormen met begeleiding. Dat is menselijk en nodig – maar het maakt de problematiek ook zichtbaarder. Ambulantisering (meer zorg buiten instellingen) heeft veel goeds gebracht, zegt Femke, maar niet iedereen redt zich met losse begeleiding. “Wij zijn 24/7 bereikbaar, dus bij onrust wordt vaak eerst de politie gebeld. Echter, negen van de tien keer is iemand patiënt en geen arrestant. Als iemand gedrag vertoont waarbij strafbare grenzen worden overschreden dan is dat een zaak voor de politie en volgt er strafrecht. Als er zorg nodig is, dan zijn er zorgverleners nodig”

Femke merkt dat dit soms botst in de praktijk. Landelijk onderzoek laat ook zien dat de wijkagent steeds complexere taken op het bordje krijgt en tegelijk hoge verwachtingen moet waarmaken. Dit is wat ook zij

tegenkomt in de wijk. De wijkagent is het vaste, herkenbare gezicht in de buurt. Officieel werkt hij/zij samen met collega's uit het basisteam aan handhaving, opsporing, signalering en – vooral – preventie. Officieel dus, want in de praktijk blijkt dat nog niet altijd gemakkelijk. Je bent toch vaak het aanspreekpunt voor veel situaties. Toch, als ik Femke zo beluister, heeft zij onze wijk wel in het snotje en maak je haar de pis niet lauw. Het is ook niet voor niets dat zij zoveel contacten heeft; ik merk in alles dat zij open staat voor iedereen en het enorm belangrijk vindt dat iedereen zijn verhaal kan doen. Hierdoor blijft ze op de hoogte van wat er speelt en kan er op tijd worden ingegrepen als dat nodig is.

Geef je geld aan iemand op straat?

Met regelmaat heeft Femke gesprekken op straat met zowel gevers als 'bedelaars', het is een terugkerend dilemma. Geef je geld aan iemand op straat? Femke is er helder over: “Geef geen geld – koop desnoods een broodje.” Niet omdat je niet wilt helpen, maar omdat contant geld voor mensen met een verslaving zelden naar de eerste levensbehoeften gaat. Bovendien werkt 'geven op vaste plekken' aanzuigend, wie weet dat op locatie X vaak iets te halen valt, komt terug. “En dat zorgt

dan ook weer voor overlast, voor bijvoorbeeld de ondernemer, die telkens 'bedelaars' voor zijn winkel heeft staan.” Maar het blijft een lastig dilemma, zeker ook voor de gever. Dan heb ik nog een dilemma voor Femke: wanneer maak ik een melding van iets? Want je wilt ook niet als een chronische klager overkomen. “Nou ik heb liever dat je een melding maakt, dan dat je je blijft ergeren en dat deze irritaties zich gaan ontladen.” Want dan zijn we nog verder van huis. Vertrouw op je onderbuik en meld wat niet pluis voelt – ook als je twijfelt of het 'wel belangrijk genoeg' is. Kleine signalen zijn bouwsteentjes voor het grotere plaatje. In Arnhem kan dat via de gemeente (overlast, leefbaarheid), via buurtbemiddeling, via de omgevingsdienst (milieu/geluid) of rechtstreeks bij de wijkagent. Tot slot vraag ik aan Femke wat wij morgen al kunnen doen om mee te gaan in de beweging van onze wijk. Femke somt een aantal punten op:

- Niet negeren, wel melden: zie je iets dat niet pluis voelt (intimiderend bedelen, handel in hoekjes, gevaarlijk rijgedrag)? Meld het;
- Help slim: wil je iemand helpen bij de supermarkt, biedt eten of drinken aan – geen contant geld. Zo steun je zonder verslaving te voeden;
- Spreek aan waar het kan: vriendelijk en duidelijk. Voelt het niet veilig? Niet doen, wél melden;
- Zoek de korte lijn: wijkagent, wijkboa, Team Leefomgeving, buurtbemiddeling – het netwerk is groot, maak er gebruik van.

Ik stap met een 'veilig' gevoel het politiebureau aan de Beekstraat uit, na het gesprek met Femke. Die wijk van ons is toch maar een bofkont, met zo'n toffe wijkagent. En niet alleen Femke, onze wijk is rijk aan zorgzame professionals die bijdragen aan een veilige, leefbare en kleurrijke wijk om in te wonen en te werken.

Tekst en foto's: Marianne van Sommeren

bij **spoed** (levensbedreigende situaties) bel je **112**
geen spoed, maar wel politie, bel je **0900 8844**

femke.van.den.berg@politie.nl of **rudy.machielsen@politie.nl**

Instagram: **wijkagenten_spijkerkwartier**

Iedere donderdag spreekuur van 18.00 – 20.00 uur **Pand66 / Steenstraat 66**

Hospita gezocht

De hospita. Ze is weer terug. In de jaren 50 en 60 van de vorige eeuw was het een veel voorkomend verschijnsel: er was een kamer in iemands huis over, die verhuurd werd aan een student, of aan een jongere met een baan. Die kamers beschikten dan meestal niet over al te veel voorzieningen. Een eigen keukentje, een eigen toilet of douche waren er doorgaans niet, de hospita en de student/jongere deelden gebruik van de keuken en de badkamer. Het kon ook voorkomen dat de hospita dagelijks voor de huurder kookte. In de weekends ging die vaak naar het ouderlijk huis, dan had de hospita (of als het een man was: de host) het huis weer een dag of twee voor zichzelf.

Deze vorm van op kamers gaan raakte op de duur uit de mode. Studenten en jongeren kregen steeds meer behoefte aan vrijheid, als je een keuken of een badkamer moest delen, deed je dat toch liever met leeftijdgenoten in een studentenhuus dan met iemand die net zo goed je vader of moeder had kunnen zijn. Maar ja, de tijden veranderen, er heerst vandaag de dag een forse kamernood, en misschien is die wel op te lossen via de terugkeer van die goeie ouwe hospita/host....

De gemeente Arnhem is een samenwerking aangegaan met Hospihousing, een landelijk opererende instantie die bemiddelt tussen mensen die kamers willen verhuren, en studenten/jongeren die er naar op zoek zijn. Er is een website, www.hospihousing.com, waar je je kan aanmelden. Je laat er je profiel achter: wie een kamer zoekt vertelt het een en ander over zichzelf, de hospita/host beschrijft de kamer die beschikbaar is, de prijs, de huisregels, enzovoort. Op dit moment staan er geen verhuurders op de site die kamers aanbieden in het Spijkerkwartier, maar je kunt er wel jongeren vinden die een kamer in Arnhem zoeken.

Zodra er via de site een match ontstaat, neemt Hospihousing contact op met beide partijen. Ze vragen de hospita/host online om een rondleiding in het huis,

om te checken of de kamer aan de eisen voldoet en de prijs reëel is. Met de jongere wordt gesproken over de regels die de hospita stelt – kan hij of zij daar aan voldoen? De organisatie helpt ook met de contracten, zodat op dat vlak geen problemen ontstaan. Het uitgangspunt is dat de kamer voor één jaar gehuurd wordt, met van beide kanten de mogelijkheid om zo nodig eerder op te zeggen. Studenten uit het buitenland, die relatief veel gebruik maken van de site, worden door Hospihousing geholpen met de regelgeving in ons land, zoals met de verzekeringen, of met het aanvragen van een bankrekening. Nederlandse jongeren die onvoldoende weten aan welke regels ze moeten voldoen bij het huren van een kamer, krijgen die hulp natuurlijk ook. Als het tot een huurovereenkomst komt, dan betaalt de jongere eenmalig 295,- aan Hospihousing. Vindt de jongere geen kamer, dan hoeft er niets betaald te worden. Voor de hospita/host zijn er sowieso geen kosten.

Niet alle steden geven een vergunning af voor kamerverhuur, de gemeente Arnhem doet dat wel. Twee kamerhuurders per adres zijn in onze stad maximaal toegestaan. Wellicht interessant om te weten: je mag in ons land in totaal 6.234,- euro per jaar belastingvrij aan de verhuur van kamers in je huis verdienen. Maar de ervaring leert, dat naast het financiële gewin, het contact met de jongeren het verhuren van een kamer aantrekkelijk kan maken. Als het een beetje klikt, is het gewoon gezellig. En als je een buitenlandse student in huis haalt, kan je, als je er open voor staat, heel veel leren over andermans cultuur.

Een kamer in uw huis over waar u eigenlijk weinig mee doet? Misschien doet u er een kamerzoekende jongere in Arnhem een groot plezier mee!

Tekst: Arno van Staalduine

Adri van den Beukel naast de werken van collega-organisatoren Gérard Philipsen (L) en Madelon Overbook (R).

‘14 jaar in één kwartier’

Het Spijkerkwartier is al tientallen jaren een bruisende plek voor kunstenaars in Arnhem. Misschien weet niet iedereen dit, maar vroeger, toen het nog echt de rosse buurt was, konden kunstenaars hier voor weinig geld wonen. De cultuur, de omgeving, de bewoners en vele andere factoren vormden, en vormen nog steeds, een ideale voedingsbodem voor creativiteit.

Veel kunstenaars in het Spijkerkwartier werken vanuit huis. Sommigen hebben een schuur omgebouwd tot atelier, anderen gebruiken een zolder, extra kamer of zelfs de woonkamer. Zolang er maar plek is. In de rubriek “Vanuit de kamer van een kunstenaar” ga ik in gesprek met kunstenaars uit de wijk die hier hun werk maken.

Vandaag spreek ik met **Adri van den Beukel** en **Madelon Overbeek**;

beiden al tientallen jaren woonachtig in het Spijkerkwartier en actief als kunstenaar. Zij nemen mij mee in hun nieuwste expositie in De Lommerd: ‘14 jaar in één kwartier’. We praten over hun ontwikkeling als kunstenaar, het collectief *Kunst in Kwartier* en natuurlijk over de huidige tentoonstelling.

Adri en Madelon studeerden beiden aan de kunstacademie en zijn daarna

in het Spijkerkwartier blijven wonen. Ze hebben elk een bovenwoning, met op de bovenste verdieping een atelier. Dit zijn zogeheten kunstenaarswoningen, destijds een initiatief van Volkshuisvesting. Dit omdat veel kunstenaars hun SLAK-woningen (de Arnhemse Stichting Leniging Ateliernood Kunstenaars) zouden verliezen. Volkshuisvesting heeft destijds een aantal woningen overgenomen en gerenoveerd; de zogeheten kunstenaarswoningen. “We kennen elkaar eigenlijk via de straat waarin we wonen,” vertelt Madelon. “Adri is na de academie begonnen met de groep BV Beeldende Vrouwen; een collectief dat nu al ruim vijftien jaar bestaat uit twaalf vrouwen. Daarvoor wisselde het

aantal nog. Het zijn toevallig allemaal vrouwen én vriendinnen.” Adri vult aan: “Na de academie had ik behoefte om met anderen over werk te praten en om krachten te bundelen voor tentoonstellingen. Inmiddels hebben we er al heel wat gehad.”

Adri houdt zich voornamelijk bezig met tekenen en schilderen; Madelon werkt de laatste vijftien jaar vooral ruimtelijk. Zij maakt onder andere kunstwerken rond het thema kwallen in allerlei vormen en maten, en werkte eerder veel met oud porselein. Adri had begin dit jaar een solotentoonstelling in De Lommerd. In haar verleden hield Adri zich veel bezig met het maken van collages, grafiek en beelden van papier-maché. Op dit moment houdt zij zich met name bezig met schilderen waarin mens en dier terugkerende thema's zijn. Beide kunstenaars geven of gaven schilderlessen.

In 1992 ontstond in De Lommerd het idee voor een kunstmanifestatie waar een groep kunstenaars zich bij aansloot: Kunst in Kwartier. Madelon en Adri zijn al sinds kort na de start betrokken bij de organisatie. “De Lommerd is altijd de basis geweest,” vertelt Madelon. “Hier vonden de openingen plaats. Door de jaren heen hebben zo'n honderd mensen meegedaan.” In totaal werden veertien thema's uitgewerkt binnen Kunst in Kwartier, waarvan de laatste in 2007.

Nu, in 2025, brengen drie oud-deelnemers, Gérard Philipsen, Madelon Overbeek en Adri van den Beukel, de expositie “14 jaar in één kwartier” tot leven. Een belangrijk doel van Kunst in Kwartier was om zichtbaar te maken wat er in de wijk gebeurt, en om bewoners op een laagdrempelige manier met elkaar in contact te

Het kunstboek (2003) – Adri van den Beukel

brengen via kunst. Tijdens ons gesprek laat Adri verschillende boekjes zien: naslagwerken van eerdere thema's. Zo was er eens een receptenboek, waarvoor elke kunstenaar een afbeelding én recept mocht aanleveren. Dit werd professioneel vormgegeven en gedrukt. Andere boekjes dienden als archief, zoals een exemplaar in de vorm van een vlag, waarin alle vlaggen van deelnemende kunstenaars te zien waren. Ook in de huidige expositie in de Lommerd zijn enkele originele vlaggen tentoongesteld.

Na het gesprek leiden Adri en Madelon me rond. In totaal hebben dertig oud-deelnemers van Kunst in Kwartier een werk ingestuurd. Samen met onder anderen Reinier Brinkman is de expositie vormgegeven. Naast de kunstwerken hangen oude affiches aan de muren en ligt er een map vol krantenknipsels over Kunst in Kwartier.

De ruimte ademt verbondenheid. Terwijl ik rondloop, voel ik inspiratie opborrelen om zelf weer met mijn kunstenaarschap aan de slag te gaan. Wat me raakt, is de artistieke vrijheid die binnen Kunst in Kwartier altijd centraal stond: elke kunstenaar mocht zijn of haar eigen interpretatie geven aan het thema. Zo leverde het onderwerp “Zelfbeeld” een divers geheel op van abstracte schilderijen, zelfportretten en verrassende invalshoeken.

Ik hoop dat deze expositie, naast een prachtige terugblik, ook een bron van inspiratie mag zijn voor andere kunstenaars in de wijk om elkaar op te zoeken en samen te werken.

Zelfbeeld (1999) – Ru de Boer

Engelen & Demonen (2004) – Bram Boeckhout

“14 jaar in één kwartier” is tot en met 15 november te zien in De Lommerd. In 2026, rond Pinksteren, openen de Beeldende Vrouwen een nieuwe expositie in Huize Kernhem in Ede.

Ben jij ook kunstenaar (in de breedste zin van het woord), werk je vanuit het Spijkerkwartier en wil je geïnterviewd worden voor de wijkkrant? Stuur dan een e-mail naar redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl.

Tekst & foto's: Britt Zonneveld

Engelen & Demonen (2004) – Madelon Overbeek

Kunst- en cultuurroute

Spijkerkwartier

Donderdagen zijn mijn razende-reporter-dagen en ben ik graag in de Lommerd op zoek naar interessante onderwerpen voor de wijkkrant, of zoals iemand die ik interviewde zei: ons eigen Spijkermagazine!

Deze donderdag zit ik samen met drie heren, lange tijd verbonden aan Arnhem en het Spijkerkwartier, of ze er nu nog wonen of niet. Theo Brink, initiatiefnemer van de kunst- en cultuurroutes in Arnhem (vanuit de stichting Kunst in de Publieke Ruimte in Arnhem), Egbert Bouwhuis, bekend van de werkgroep Spijkerkwartier en Marcel Alberts, initiatiefnemer van het Lorentzpad.

Theo: "In 2019 gaf ik een boek uit genaamd 'Arnhem uit de kunst', vol met maar liefst 1100 objecten uit de publieke ruimte. Dit betekent dat de kunst niet alleen buiten staat, maar ook in bijvoorbeeld kerken. Met zo'n schat aan informatie moest ik iets meer gaan doen. Ik kwam in 2020 in contact met iemand uit De Laar die dezelfde wens had, en ook Rozet wilde meedoen. Zo kwam een eerste editie tot stand, maar niet in het huidige format, dat kwam pas later. Het eerste boekje kwam uit in coronatijd en hoe passend is dat: met elkaar de wijk doorlopen, op anderhalve meter afstand en samen de wijk door andere ogen bekijken en beleven."

Egbert: "Ja, want dat doet kunst, het spreekt, het is een beleving en die kan voor iedereen anders zijn."

De historie van onze mooie wijk

Ik begin nu toch wel nieuwsgierig te worden naar de route in het Spijkerkwartier. Ik heb het boekje gehaald in de Lommerd en laat dat nou net punt 1 van de route zijn. De Lommerd blijkt in het verleden de Bank van Lening geweest te zijn. Tijdens het lopen van de route krijg ik de historie van onze mooie wijk mee. Ook zie ik een muurschildering en een gevelbeeld bij de school de Sterrenkring; die heb ik nooit eerder gezien. Mooi hoe ik na acht jaar wonen en veel gewandeld te hebben in deze wijk, nog nieuwe dingen ontdek, soms al veel langer onderdeel van het Spijkerkwartier dan dat ik er woon. Hoewel ik me op vele locaties verwonderd heb en de hele route een bijzondere beleving vind, is mijn favoriet te vinden in de Spoorhoek, bij de voormalig Lutherse kerk die omgebouwd is tot restaurant. Het is een realistische muurschildering op tegels van een zwaan, het teken van de Lutherse kerk, gemaakt door Rosalie de Graaf. De kleuren van het geheel en de uitstraling van de zwaan spreken me aan, heel levendig en natuurgetrouw, alsof de zwaan tot leven komt en zo van de muur kan vliegen.

Het Spijkerkwartier had als een van de laatste wijken in Arnhem nog geen eigen route. Dit blijkt te komen door de werkwijze van Theo. "Ik kan benaderd worden door iemand uit een wijk die graag een route in zijn of haar wijk wil. Of ik benader soms zelf actief een wijk, zoals bij de Burgemeesterswijk, omdat daar een jubileum was."

De Lorentzformule

Hoe kwam dan het initiatief voor het Spijkerkwartier tot stand? Egbert: "Ik kwam Theo tegen bij de onthulling van een plaquette aan de Bloemstraat. Die zei dat hij al een begin gemaakt had met het uitzoeken van de route Spijkerkwartier, maar hij zocht nog een opdrachtgever voor de route en het bijbehorende boekje. Dit leek me een uitgelezen kans voor de werkgroep Spijkerkwartier, die 50 jaar bestaat, om dit als een (afscheids)cadeautje aan de wijk te schenken."

Zo werd ook Marcel betrokken. Zoals we kunnen lezen in een ander artikel in deze wijkkrant, is het Lorentzpad eindelijk compleet met de grafische weergave van de Lorentzformule en is de muurschildering van de Bloemkolen opgefrist. Uiteraard is het Lorentzpad onderdeel van onze route in het Spijkerkwartier.

Marcel: "Het mooie aan kunst vind ik dat het van alles kan oproepen bij mensen en dat je het daarin niet altijd eens hoeft te zijn. De tegenstrijdigheid in gevoel of observatie kan verbinden, doordat je er met elkaar het gesprek over aan gaat. Helaas wordt er ook vernield. Een voorbeeld is het houten gevelvullende kunstwerk van spelende kinderen in de Tweede Spijkerdwardsstraat, dat in brand gestoken werd. Er werd vervolgens voor dezelfde plek een nieuw kunstwerk voorgesteld, genaamd Blind Sun. Kunst kan niet altijd vernieling voorkomen, maar helpt wel om de shabby plekken van de wijk een andere uitstraling te geven. Dit is ook de algemene doelstelling van Plan Kaal, initiatief dat ik zo'n zeventien jaar terug gestart ben: kale, lege, verlaten, 'unheimische' plekken in de wijk door middel van kunstzinnige uitingen weer aantrekkelijk maken. Een mooi voorbeeld hiervan is het schilderij in de Lommerd boven de bar. Mensen uit de wijk zijn hierop afgebeeld, in een sci-fi thema, dat wil uitbeelden dat ze kijken naar de toekomst."

Theo: "Dat is ook het mooie aan de routes. Ik heb wel bepaalde

voorwaarden. Zo moet de route gratis te verkrijgen zijn. Daarnaast wordt de route mede bepaald door bewoners, ze lopen langs de kunstwerken en doordat ze de wijk kennen, weten ze de beste route voor te stellen. Bewoners vinden het leuk dit te doen en geven vaak ook terug dat ze bepaalde kunst of cultuuruitingen helemaal niet kenden, terwijl ze soms al decennialang in de wijk wonen. Ik laat ook een architect meekijken. Zo besteden we bijvoorbeeld aandacht aan mooie tegels in een portiek. Ik vraag een kunsthistoricus dan uit te zoeken of de tegels van een bepaald pand uit hetzelfde jaar zijn als de bouw van dat pand of uit een latere periode."

Boekje

Alles bij elkaar komt er behoorlijk wat bij kijken om zo'n route goed samen te stellen. In de route voor ons eigen Spijkerkwartier ging zo'n 150 uur werk zitten voor Theo. Het is dan ook een passie voor hem, waar hij veel voor over heeft.

Ik had nog uren door kunnen praten met deze drie heren, die vol passie over verschillende onderwerpen en hun liefde voor Arnhem en de wijk Spijkerkwartier vertelden. Het boekje is op verschillende plekken in de wijk verkrijgbaar, waaronder in de Lommerd. Een echte aanrader en er zijn al verschillende mensen gespot met een boekje in de hand in de wijk. Zien we jullie ook binnenkort struinen en beleven?

Tekst en foto's: Marjolein Pordon

Arnhem gaststad Roze Zaterdag 2027

Roze Zaterdag 2027 vindt plaats in Arnhem. Daarmee keert het oudste lhbtq+-evenement in Nederland na bijna dertig jaar terug naar de Gelderse hoofdstad. Arnhem grijpt de toewijzing aan om voorafgaand een Roze Jaar door de hele stad te organiseren.

“Een hele eer en erkenning voor onze inspanningen om een stad te zijn waarin iedereen zich gezien, gehoord en veilig moet kunnen voelen”, zegt burgemeester Ahmed Marcouch in een eerste reactie. “Ik wil al onze partners bedanken voor hun inzet om dit belangrijke evenement naar onze stad te halen. Samen zetten we ons in om de vrijheden die we hebben te bewaken én te garanderen.”

“We zijn verheugd dat de jury voor Arnhem heeft gekozen. We grijpen de toewijzing aan om een heel Roze Jaar te organiseren”, voegt wethouder inclusie Maurits van de Geijn toe. “Daarmee werken we aan emancipatie

en acceptatie van de lhbtq+-gemeenschap. Dat gaan we doen met sportverenigingen, scholen en andere organisaties.”

In vrijheid verbonden

Simon Timmerman, voorzitter van Stichting Roze Zaterdagen Nederland: “Met de slogan ‘In vrijheid verbonden’ heeft Arnhem ons overtuigd dat Roze Zaterdag 2027 aan hen moest worden toegekend. Ze zetten in op het delen en bewaken van vrijheid en het leggen van verbindingen tussen mensen. In het bidbook en tijdens het bezoek aan Arnhem zagen wij de toewijding, veel energie, een breed draagvlak en de benodigde ervaring om dit prachtige en belangrijke evenement te organiseren. Kortom, alle ingrediënten zijn aanwezig voor een indrukwekkende Roze Zaterdag in Arnhem”.

Jaarlijks evenement

Roze Zaterdag bestaat sinds eind jaren zeventig en vindt ieder jaar eind juni

plaats. Tijdens deze dag is er debat, feest, ontmoeting en zichtbaarheid voor de queergemeenschap. Ieder jaar neemt een andere stad de organisatie op zich. In 2025 was dat Zaanstad en in 2026 is het Noordwijk. Arnhem ontving Roze Zaterdag al een keer eerder, in 1999.

Roze Jaar

Veel Arnhemse evenementen hebben al toegezegd om tijdens het Roze Jaar extra aandacht te schenken aan bewustwording en emancipatie. Ook gaat de gemeente samen met de partners de wijken in, om met Arnhemmers het gesprek aan te gaan en bewustwording te creëren. Het Roze Jaar wordt geopend tijdens de Coming In Week in oktober 2026 en duurt tot Roze Zaterdag in juni 2027.

Partners

Ricardo Brouwer, voorzitter van COC Midden-Gelderland en initiatiefnemer Roze Zaterdag Arnhem: “Roze Zaterdag

terug in onze stad is meer dan een eer: het is een belofte. Aan iedereen die nog elke dag moet vechten om zichzelf te kunnen zijn. Dit wordt geen eendaags feestje, maar een jaar lang zichtbaar maken, luisteren, leren en vieren. Vanuit de gemeenschap, vóór de gemeenschap. En we nodigen heel Arnhem uit om mee te doen.”

Inwoners denken mee

Nu Arnhem definitief de Roze Zaterdag gaat organiseren kunnen Arnhemmers ook zelf meedenken over het evenement en het Roze Jaar. Zij kunnen hun ideeën insturen naar RozeZaterdag@Arnhem.nl

Arnhem maakt zich klaar voor de toenemende vergrijzing

Wijkcirkels, ontmoetingsplekken, welzijn op recept, buurtmaatjes en community building. Met de Uitvoeringsagenda Ouderenbeleid 2025-2026 wil de gemeente Arnhem de komende jaren inzetten op het versterken van de sociale basis in wijken en buurten, dus ook in het Spijkerkwartier. Ouderen kunnen daardoor zo lang mogelijk gezond en vitaal in hun eigen omgeving blijven wonen.

Wethouder Bob Roelofs (Ouderen): “De toenemende vergrijzing stelt ons als stad op termijn voor grote uitdagingen. Ouderen blijven langer vitaal en willen graag zo lang mogelijk in hun vertrouwde buurt blijven wonen. Tegelijk zien we dat de vraag naar zorg en ondersteuning snel toeneemt. We moeten daarom toewerken naar nieuwe vormen van wonen, welzijn en zorg. We zetten in op initiatieven die gericht zijn op samenwonen en samenleven in de eigen buurt, en op meedoen, ontmoeten en bewegen.”

Zorgzame buurten

Arnhem krijgt voor 2030 minimaal vijf zogeheten zorgzame buurten. Dit jaar nog wordt een begin gemaakt met drie zorgzame buurten in Presikhaaf, Malburgen en Elderveld. In deze buurten kennen en helpen jong en oud elkaar. Zorg wordt geleverd waar

nodig, maar het vertrekpunt zijn de inwoners, hoe zij wonen en leven. De gemeente wil samen met inwoners en professionals deze zorgzame buurten vorm gaan geven.

In 2030 moeten bovendien tien nieuwe zorgzame woonvormen voor ouderen zijn gerealiseerd, in samenwerking met corporaties en andere betrokken partijen. Daarnaast wil de gemeente inzetten op meer samenwerking tussen professionals, op bewustwording en op monitoring.

Uit het isolement

Arnhem investeert op verschillende manieren in de kracht van de buurt. Wijkcirkels stimuleren dat inwoners elkaar helpen en ondersteunen en daardoor minder snel een beroep doen op de zorg. De inzet van vrijwillige buurtmaatjes is bedoeld om kwetsbare ouderen uit hun isolement te halen en mee te laten doen aan activiteiten in de eigen omgeving. Ook is er aandacht voor ouderen met een migratieachtergrond.

De Uitvoeringsagenda Ouderenbeleid 2025-2026 is een praktische uitwerking van de nota ‘Op eigen wijze oud(er) worden in Arnhem’ die in april door de gemeenteraad is aangenomen. De uitvoeringsagenda kwam tot stand met input vanuit de gemeenteraad en verschillende betrokken partijen in de stad. Dit jaar nog start de gemeente met een campagne om nieuwe bewonersinitiatieven te stimuleren.

Van onduidelijke naar duidelijke brieven: Arnhem gaat door met terugstuurservice

De gemeente Arnhem gaat door met de terugstuurservice voor onduidelijke brieven. In het eerste halfjaar stuurden inwoners twintig brieven terug. Dat lijkt misschien weinig, maar de reacties waren waardevol en leerzaam. Daarom blijft de service bestaan. Dit blijkt uit een evaluatie die het college van Burgemeester en Wethouders naar de raad heeft gestuurd.

Leren van reacties

Wethouder publieke dienstverlening Maurits van de Geijn: “Ik vind het belangrijk dat we goed met onze inwoners communiceren. De terugstuurservice helpt ons om duidelijk te schrijven. Van elke teruggestuurde brief leren onze medewerkers.”

Soms ging een reactie over een brief die naar veel inwoners tegelijk was gestuurd. Vervolgens hebben dus meerdere mensen daar voordeel van. Ook kwamen er reacties op andere teksten zoals webpagina's of de welkomstboodschap bij het bellen van de gemeente. Een voorbeeld? ‘In één van de brieven schreven we “vrije spookruising”. Beter is: een kruising met brug of tunnel waar treinen kunnen doorrijden zonder op elkaar te hoeven wachten.’

Hoe werkt de terugstuurservice?

Inwoners die een brief niet duidelijk vinden, kunnen deze terugsturen per post of e-mail. De gemeente herschrijft de brief en stuurt deze binnen tien dagen terug. Op de envelop wordt de terugstuurservice al aangekondigd: ‘Vindt u deze brief niet duidelijk? Wij schrijven hem opnieuw.’ Maar ook brieven zonder speciale envelop kunnen teruggestuurd worden. Meer informatie staat op www.arnhem.nl/ditkanduidelijker.

Lezersgroep wordt inclusiever

Naast de terugstuurservice werkt de gemeente met een lezersgroep. Deze groep beoordeelt nog te versturen brieven op duidelijkheid. Uit onderzoek blijkt dat de huidige groep vooral bestaat uit oudere inwoners die goed Nederlands spreken. Van de Geijn: “De lezersgroep moet een betere afspiegeling van Arnhem zijn. Daarom zoeken we nu actief nieuwe leden, zoals jongeren, mensen met een VMBO- of MBO-opleiding, mensen van wie Nederlands niet de moedertaal is en mensen die minder vaardig zijn in het Nederlands. Hun inbreng is juist belangrijk om onze communicatie voor iedereen beter te maken.” Op elke brief die de gemeente Arnhem aan inwoners stuurt, staat de uitnodiging om de brief terug te sturen als die onduidelijk is.

Nieuwe beheerder van De Lommerd

Marianne is nieuwsgierig naar wie nu die nieuwe beheerder van De Lommerd is en heeft Martijn de Bekker een paar vragen gesteld.

Waar woon je en met wie?

Ik woon in de wijk Lombok en ben getrouwd met Manja. Samen hebben we geen kinderen, maar wel twee geweldige honden; Hugo en Flo. Hugo is onze senior van 11 jaar, en Flo (die we dit jaar hebben geadopteerd uit Macedonië), is met haar 1,5 jaar nog heerlijk jong en speels (en een uitdaging voor Hugo).

Waar mogen wijkbewoners jou wakker voor maken en waarvoor absoluut niet?

Voor sushi en een geweldige film ben ik altijd te porren. Ik ben een groot liefhebber van films, van Star Wars (ja, ik ben van die generatie) tot The Blues Brothers. Eigenlijk alles uit de jaren '70 & '80 spreekt me enorm aan (muziek en films). Maar voor rode kool moet je mij echt niet wakker maken!

Wat heb je hiervoor gedaan, voordat je bent gestart bij De Lommerd?

Ik kom zelf uit de logistiek, een sector waarin ik vele jaren met plezier heb gewerkt en waarin ik de kans kreeg om mezelf te ontwikkelen. In die periode heb ik veel ervaring opgedaan, mooie kansen gekregen en waardevolle mensen ontmoet. Het waren jaren waarin ik

veel heb geleerd over samenwerken, doorzetten en verantwoordelijkheid nemen.

Waarom en waardoor reageerde je op deze functie?

Soms merk je dat iets niet meer bij je past en ga je nadenken over welke betekenis je wilt hebben, voor jezelf én voor je medemens. Mijn vrouw werkt al vele jaren als maatschappelijk werker in Arnhem en juist zij heeft mij gemotiveerd om de commerciële wereld achter me te laten. Ik wilde iets doen waar ik écht achter sta. Uiteindelijk draait het om de kleine dingen in het leven: samen een kop koffie drinken en een luisterend oor bieden.

Wanneer ben je gestart en wat zijn je eerste indrukken?

Begin augustus ben ik gestart en wat mij meteen opvalt, is dat er in deze wijk zoveel prachtige initiatieven zijn en dat de verbondenheid groot is. Hoe bijzonder is het dan om juist in het hart, het buurthuis, een vertegenwoordiger te mogen zijn.

Wat wil jij brengen in de Lommerd, waar gaan wij jou in herkennen?

Ik kijk er enorm naar uit om de wijkbewoners te ontmoeten en samen verder te bouwen aan De Lommerd als een plek waar iedereen zich welkom voelt. Voor mij is het buurthuis niet alleen een gebouw, maar vooral een levendige ontmoetingsplek waar ideeën, verhalen en prachtige mensen samenkomen.

Wat zou je nog graag vertellen waar ik nog niet naar heb gevraagd?

Ik ben trots op Arnhem, omdat het een stad is die blijft verrassen. Het is groot genoeg om volop cultuur, historie en nieuwe initiatieven te bieden, maar klein genoeg om elkaar nog écht te ontmoeten. De groene parken, de Rijn en natuurlijk de creativiteit en verbondenheid van de mensen maken Arnhem voor mij bijzonder. Het is een stad met karakter, waar traditie en vernieuwing hand in hand gaan.

Tekst en foto: Marianne van Sommeren

Een zomer en herfst vol activiteiten

De zomer en vroege herfst van 2025 stonden weer bol van de activiteiten die voor en door inwoners van het Spijkerkwartier georganiseerd werden. De Tango-middag in de Ecologische tuin op 1 juni, de diverse Burendagen, de film en de rollerdisco op Thialf.....Met een terugblik zou je een halve wijkkrant kunnen vullen. Dat wordt te dol, daarom beperken we ons tot een greep uit het gevarieerde programma dat we elkaar voorschotelden.

Zondag 29 juni: Gluren bij de Buren

Diverse wijkbewoners in onder andere de Boulevard Heuvelink, Parkstraat, Emmastraat, Karel van Gelrestraat en Dullertstraat openden hun huizen of hun tuinen op zondagmiddag 29 juni. Gedurende de middag gaven getalenteerde lokale musici drie voorstellingen, die telkens dertig minuten duurden. Een soort privéconcert dus, waarbij je letterlijk én figuurlijk kon gluren bij je buren. Het waren intieme, gezellige, sfeervolle halve uurtjes, waar op muzikaal gebied veel te beleven viel. Gluren bij de Buren is een landelijk initiatief en zoals zo vaak scoorde het Spijkerkwartier hoog op de deelname-ladder. Het festival vindt twee keer per jaar plaats, de wintereditie staat gepland op zondag 1 februari 2026. Hosts en acts kunnen zich aanmelden via de website van Gluren bij de Buren. De concertjes zijn gratis toegankelijk, de bezoekers wordt wel om een vrijwillige bijdrage gevraagd. De helft van de opbrengst gaat naar de acts.

**Tekst: Hélène van den Bergh
Foto's: Arno van Staaldune**

Vrijdag 19 september: Filmavond in de Ecologische Tuin

Vrijdag 19 september was er een filmavond in de Ecologische Tuin. We hadden prachtig weer, het had niet beter kunnen zijn. De entree was gratis, er kon als vrijwillige bijdrage een donatie worden gegeven. De rechten van de film waren afgekocht, maar gezien de prijs mochten we geen promotie maken voor de film. Achteraf kunnen we de titel wel geven: "Bienvenu chez les Ch'tis"; een kassucces in Frankrijk. Ook de ongeveer zestig bezoekers die de Ecologische Tuin bezochten waren enthousiast. De reacties op de film waren heel positief en meerdere bezoekers hebben aangegeven dat dit initiatief voor herhaling vatbaar is. Wellicht volgend jaar?

De avond is mogelijk gemaakt door Stichting Entertuinment Ecologische Tuin, Focus Filmtheater, Charlie Cappetti, Twan van Oosterhout, De Lommerd en het wijkplatform Spijkerkwartier.

Tekst en foto's: Hans Marcelis

Zaterdag 5 juli: Spijkerparade met werk van Erik Vos

Tijdens de Spijkerparade in de Parkstraat veranderden de voortuinen en balkons in een verscheidenheid aan podia en platforms waar van alles te beleven was. Zo was ook het werk van Erik Vos te zien. Erik heeft oude foto's van de Parkstraat opnieuw in beeld gebracht door ze op precies dezelfde plek in het heden te fotograferen en te verwerken in een prachtige video. De video toont de veranderingen in de straat door de jaren heen, waarbij vooral de vergroening opvalt.

Het exact namaken van de originele foto's was nog een hele klus: je hebt te maken met perspectief, brandpuntsafstand en obstakels in het beeld. Desondanks mag het resultaat er zijn; het geeft een prachtig inkijkje in de rijke geschiedenis van het Spijkerviertel.

Erik noemt hier graag Ben Bongers en Akke de Boer, eveneens bewoners van het Spijkerviertel. Tussen 2006 en 2016 maakten Ben en Akke een vergelijkbare serie onder de titel Toen en nu, eerder te zien in de Wijkkrant.

Erik vindt het belangrijk om hen een welverdiende shout-out te geven, uit waardering voor hun eerdere werk en betrokkenheid bij de wijkkrant.

De video van Eriks project is te bekijken door onderstaande QR code te scannen:

Voor iedereen leuk om te weten: Erik is van plan om ook andere straten in het Spijkerviertel op deze manier in beeld te brengen. De redactieleden kijken er alvast naar uit om meer van zijn werk te zien.

Tekst: Britt Zonneveld

Foto's: dit zijn screenshots uit de video van Erik Vos, die ook tekent voor de foto op de voorpagina van deze editie van de Wijkkrant.

19-21 september: The Big Draw

The Big Draw is het grootste tekenfestival van de wereld. In allerlei landen, op allerlei plaatsen vonden op 19, 20 en 21 september vele creatieve teken-activiteiten plaats. Een terugkerend element daarin is jaarlijks de ramenroute: in winkelcentra en winkelgebieden stellen eigenaren en winkeliersverenigingen hun ramen beschikbaar aan kunstenaars. In het Spijkerviertel is de deelname opvallend groot. Veel etalageramen in de Spijkerlaan, Steenstraat, Bloemstraat en Ir. van Muijlwijkstraat zijn beschilderd. De deelnemende winkeliers én de tekenaars zijn allen erg enthousiast over deze bijzondere samenwerking. De tekeningen zijn gedurende drie weken te bewonderen. Wellicht zijn de meeste tekeningen dus al verdwenen als deze Wijkkrant op de mat valt.

Tekst: Hélène van den Bergh

Foto's: Arno van Staaldune

Madelon neemt de SQ bokaal in ontvangst

Spijkerquiz, een sfeerbeeld

Zaterdag 4 oktober: De Spijkerquiz

Zaterdagavond 4 oktober was de Lommerd het podium voor een spannende wedstrijd. Zo'n twintigtal teams streden om de eer: wie wint deze keer de Spijkerquiz. Twee maal per jaar vindt deze pubquiz in de Lommerd plaats. De deelnemende teams zijn per straat gegroepeerd, sommige straten vaardigen zelfs twee teams af.

Dit keer had de Emmastraat de eer de quiz te organiseren. Quizmaster Oene Klumper presenteerde strak gekleed en welbespraakt de vragenrondes. Er waren er vijf, met telkens zeven vragen per categorie: Wereld - Europa - Nederland - Arnhem - Spijkerviertel. Er was veel zorg besteed aan de vragen, ze zaten goed in elkaar.

De SQ bokaal, een kunstwerk van de hand van Egbert Bouwhuis, werd gewonnen door het team van Madelon. Zij behaalden de meeste punten bij de ronde die over het Spijkerviertel gaat. De SQ bokaal is een wisseltrofee, waar iedere winnaar een onderdeel(tje) aan toevoegt, voordat het bij de volgende quiz weer in andere handen overgaat. De grote winnaar van deze editie van de Spijkerquiz was het team van BLVD (Boulevard Heuvelink). Het is traditie dat de winnende straat de volgende avond voor haar rekening neemt. Aan de Boulevard-bewoners dus de moeilijke taak een minstens even fraai en uitdagend programma in elkaar te zetten als op 4 oktober.

Tekst: Hélène van den Bergh

Foto's: Erik Vos en Katja Krediet

Zaterdag 27 september: Burendag Statenlaan – Spiegelstraat

Op 27 september 2025 vond voor de Statenlaan – van der Spiegelstraat de allereerste editie van burendag plaats. Het was een enorm feest. We waren te gast op het Magnolia Plein van De Kleine Campus. Op het programma stond eerst: 'Heel de buurt bakt', met de aanwezige buurtbewoners als jury. Met slechts één stem verschil ging de overwinning naar de verse citroencake van Stef. De brownietaart van Maarten en Benthe eindigde als tweede, de bosbessen-pecannotentaart van Elias en oma als derde. Het was duidelijk: we hebben geweldige bakkers in de buurt! Vervolgens was het tijd om samen de buurt aan te pakken. Er werd rommel geprikt, bladeren werden geveegd en de speeltuin opgefrist. De buurtkinderen konden zich ondertussen laten schminken bij Jiska of een heuse glittertattoo bij Marieke halen. Ook zijn er twee insectenhôtels gebouwd. Daarna volgden er een spannende pubquiz over de buurt, met de Lizzy's als winnaar, en een heerlijke buurtbarbecue, waaraan alle deelnemers een bijdrage leverden. Na de barbecue was het officiële programma afgelopen, maar de gezelligheid zeker niet. Tot laat in de avond bleef het levendig rond de vuurschaal.

Het doel van de dag was helder: buren met elkaar in contact brengen die elkaar nog niet (zo goed) kenden. Dat is prima gelukt! Deze eerste Burendag was een groot succes dankzij de inzet van iedereen. Speciale dank gaat uit naar De Kleine Campus, Jolanda van het BuurtGroenBedrijf, de gemeente Arnhem en de subsidie Buurtkracht, Marieke en Jiska voor het schminken, Douwe Egberts en het Oranjefonds. We kijken uit naar volgend jaar!

Tekst: Mariëlle te Hennepe

Foto's: Mariëlle te Hennepe en Niek Vehreschild.

Jara Valk

De Spijkerlike van deze wijkkrant gaat naar Jara Valk. Ze is voorgedragen door Jolanda van Looij.

Als het BuurtGroenBedrijf zou bestaan uit dieren, dan is Jara de vlinder die de straten van het Spijkerkwartier opfleurt. Sinds ze aan is komen fladderen tijdens het pluk-uurtje in de Steenstraat, is ze niet meer weg te denken als vaste vrijwilligster. Jara is geboren en getogen in het Spijkerkwartier. Ze is voor haar studie naar Wageningen en Utrecht getrokken, maar inmiddels is ze weer terug in het Spijkerkwartier. Jara is creatief, blij en leergierig. Daarnaast is ze oprecht geïnteresseerd in de mensen die ze tegenkomt, in haar omgeving en in de werkzaamheden die ze verricht. De wereld mooier maken; dat is haar streven. En dat doet ze niet alleen bij het BuurtGroenBedrijf, maar ook bij het BuurtKlusBedrijf en Dazo. Bij het BuurtGroenBedrijf doet ze duizenden dingen: van onderhoudsdagen tot het begeleiden van vrijwilligers en van het bijhouden van de website tot het watergeven van de boomspiegels. Alles waarmee ze aan de slag gaat, doet ze met plezier. Haar enthousiasme werkt super aanstekelijk. Zij verdient deze keer echt de Spijkerlike!!

Tekst en foto Jolanda van Looij

OPROEP voor de SPIJKERLIKE

Wie zou jij graag een compliment willen geven in de wijk? Er zijn zoveel diverse bewoners in het Spijkerkwartier. Ken jij iemand die veel voor de wijk betekent? Zou jij degene willen aanmelden voor onze rubriek? Jij mag zelf een stukje schrijven of je kunt aan ons vragen of wij dat willen doen. Voor onze volgende krant ontvangen we graag jullie aanmeldingen. De redactie zal samen bekijken wie we de like gaan geven.

Spykerij

Volgend jaar krijgt het Spijkerkwartier er in één klap zomaar honderdvijftig nieuwe bewoners bij. Want volgend jaar wordt de Spykerij opgeleverd, een kleinschalig nieuwbouwproject aan het begin van de Rietgrachtstraat. Rond 1880 verrees op die plek de gereformeerde Oosterkerk. Na de Tweede Wereldoorlog kwam er een Citroëngarage, inclusief showroom en benzinepomp. Die maakte plaats voor een drukkerij, maar inmiddels is ook die verhuisd.

Druklettertypen

Waar een paar maanden geleden nog een kantoorpand, een lege parkeerplaats en een aantal loodsen stonden, wordt nu hard gewerkt aan 74 nieuwe woningen. Koop en huur gaan er straks gebroederlijk samen, van sociale huur tot vrije sector. Om een link met de historie te bewaren worden de vier te bouwen blokken vernoemd naar vier druklettertypen.

Bij de ontwikkeling van de plannen gaf de projectontwikkelaar, Hendriks Bouw en Ontwikkeling, ook de huidige buurtbewoners een stem. Verenigd in een klankbordgroep van vijftien mensen hadden zij het verzoek om de nieuwbouw niet hoger te maken dan drie verdiepingen én vroegen ze om een

nieuwe binnentuin. Beide wensen heeft Hendriks verwerkt in het definitieve ontwerp.

Spykerijtuin

Eind augustus organiseerde de projectontwikkelaar samen met de gemeente op het bouwterrein een feestelijke borrel om de start van de bouw officieel te vieren. Onder het genot van een hapje en een drankje konden de aanstaande Spijkerkwartierders ervaren hoe het er in hun nieuwe wijk aan toe gaat en konden doorgewinterde Spijkerkwartier-bewoners kennismaken met hun nieuwe burens. Tijdens die borrel was er ook nog een

verrassing: wethouder Piet Smeulders, die Wonen in zijn portefeuille heeft, onthulde de stoeptegels die voor de nieuwe binnentuin komt te liggen. De groene oase in het nog aan te leggen huizenblok gaat de Spykerijtuin heten. Meedenken met de plannen, ontmoetingen tussen huidige en toekomstige bewoners en een groene plek waar iedereen in de wijk zich welkom voelt... de nieuwe Spijkerkwartierbewoners gaan volgend jaar ongetwijfeld een zachte landing krijgen. En de bouw schiet al aardig op; kom zelf maar eens kijken!

Tekst en foto's: Ed Adams

Vrijstaat Thialf

Terugblik op een heerlijke zomer

Vrijstaat Thialf heeft een heerlijke zomer achter de rug. We kijken graag nog even terug op al het leuks dat is georganiseerd! Er was de BuitenBios, een fantastisch groot scherm, goede films en gelukkig ontzettend lekker weer. En natuurlijk de RollerDisco, wat was dit weer fantastisch. Het was een heerlijke zonnige dag, met mensen overal vandaan en natuurlijk schitterend uitgedost. De RollerDisco is voor jong en oud een supergezellig en sportief samenkomen. Volgend jaar weer!

De Gelderse Dag en Burendag

Voor het eerst dit jaar een erg leuk initiatief van de Provincie Gelderland: De Gelderse Dag. Vrijstaat Thialf deed natuurlijk mee. Lange tafels, lekker buiten en een heerlijk ontbijt, dat is een goed begin van de dag. Bijna iedereen heeft daarna meegeholpen met de Burendag, de klusdag om Vrijstaat Thialf weer een beetje mooier te maken. Er is weer veel gedaan: nieuwe plantjes geplant, bloembollen in de grond, een prachtig dansvloertje en een hinkelbaan geschilderd. En we hebben boomstammen ontdaan van de bast, zodat ze gebruikt kunnen worden voor de nieuwe klauterbrug.

De Groene Heuvels - Vrijstaat Thialf bouwt aan een nieuwe klauterbrug!

Vrijstaat Thialf, de groene ontmoetingsplek in het hart van Arnhem, staat op het punt om nog mooier en uitdagender te worden. Dit doen we met een nieuwe klauterbrug in onze groene heuvels. Tijdens Burendag op 27 september jl. is al een start gemaakt, en in het najaar bouwen we verder. Met het project De Groene Heuvels geven we op Thialf ruimte aan natuur en spelen. Naast de klauterbrug planten we samen met buurtbewoners tien nieuwe bomen en beplanting voor meer regenwormen, vlinders en bijen. Verder komen er een spannende klauterbaan om lekker buiten te spelen en een plek om de natuur te ontdekken. Wat dit initiatief bijzonder maakt is dat

het gemaakt is door en voor de wijk. Kinderen, ouders, vrijwilligers en de gemeente bouwen hier samen aan een mooie, nieuwe speelplek. Kom je gauw een kijkje nemen?

Het project wordt gerealiseerd met bijdragen van Univé Buurtfonds, Postcode Loterij Buurtfonds, gemeente Arnhem, wijkoverleg Spijkerkwartier en van Stichting Vrijstaat Thialf.

Minibieb Vrijstaat Thialf

Heb je de boekenkastjes al gezien op het terrein van Thialf? Zo ontzettend leuk dat de kinderen nu lekker een boekje kunnen lezen op een mooi plekje. Ook aan de ouders is gedacht, dus leen een boek als je kinderen aan het spelen zijn!

Oproep: Mocht je nog leuke kinderboeken hebben waar je niks meer mee doet, je kinderen zijn deze ontgroeid, dan mag je deze altijd achterlaten

in het boekenkastje op Thialf. Dan kunnen kinderen hier weer volop van genieten tijdens een rustmomentje bij een drukke speeldag. Ook boeken voor volwassenen zijn welkom!

Vooruitblik

Ja, de vooruitblik is naar de winter. Een keer sneeuw zou wel weer eens leuk zijn: lekker sleeën van de heuvels, of een sneeuwballengevecht, je weet niet wat er komen gaat. Natuurlijk is er weer heel gezellig olieballen bakken op 31 december. Wij regelen de frituur en warme chocomelk. Als jij het beslag meeneemt, kunnen we als burens gezamenlijk het oude jaar afsluiten. Daarna bijna alweer een gevestigde traditie, de kerstboomversnippering. Superleuk om te zien dat de kinderen

enthousiast de kerstbomen verslepen die dan ter plekke worden klein gehakt door de versnipperaars van de gemeente. Hier worden naderhand mooie paadjes op Thialf van gemaakt. De kinderen krijgen een lootje per kerstboom en kunnen hier prijzen mee winnen. In de middag is er een informele nieuwjaarsreceptie: onder het genot van een hapje en een warm drankje en live muziek, willen we graag samen met jou het nieuwe jaar inluiden. De nieuwjaarsreceptie is op zaterdag 10 januari. Zet deze datum vast in je agenda (de tijden zullen we nog publiceren op de website) en kom gezellig langs!

Tekst en foto's: Karina van Lenthe, Christa Jakobs en Fleur Engelsman

De agenda:

- **Woensdag 31 december 2025:**
Olieballen bakken, neem je beslag mee en proef van je burens.
- **Zaterdag 10 januari 2026:**
Kerstboomversnippering met een muzikaal tintje

Meer informatie vind je op
www.vrijstaatthialf.nl

Boeken redden

Ik ben een boekenredder. Aardbevingen, oorlogen, epidemieën, scheeps- of vliegtuigrampen; hoe verder het geografisch van mij vandaan is, hoe minder moeite ik heb om het van mij af te laten glijden. Maar boeken, nee, die mogen écht niet verloren gaan.

In de wijk waar ik hiervoor woonde, Schuytgraaf (ja ik weet het: dichterbij het centrum van Nijmegen dan bij dat van Arnhem, maar toch) heb ik al eens een reddingsoperatie uitgevoerd om een container vol kinderboeken (nota bene gepositioneerd naast een basisschool) te redden. En deze zomer, in mijn eigen Spijkerkwartier, was het weer raak. In een van de statige straten van onze wijk was blijkbaar een oudere, alleenstaande dame overleden. En blijkbaar wisten de achterblijvers en erfgenamen zich

geen raad met de hoeveelheid boeken die deze dame in de loop der jaren verzameld had. Een bouwcontainer voor het nu verlaten huis lag vol met planken, versleten spulletjes, rommeltjes, maar vooral heel veel boeken. En nee, als ik dat eenmaal weet, als ik dat zelf gezien heb, dan kan ik daar mijn ogen niet meer voor sluiten; ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om dat allemaal te laten afvoeren naar de vuilverbranding. Dus laadde ik mijn fietstassen én rugzak vol met science fiction-romans, natuurboeken, stripverhalen, Bijbelse vertellingen en een enkel stukje wereldliteratuur. Drie zwaarbeladen fietsritjes later was de bouwcontainer voornamelijk nog gevuld met spullen die hun waarde verloren hadden en waren alle boeken hoog en droog in mijn appartement beland. Zo, die zijn gered!

Maar wat dan? Ik heb zelf ook maar een krap bemeten en dus volgepropte woning. De minibiebs moesten de oplossing brengen. Je kent ze wel, die kastjes die op verschillende plaatsen in de wijk door buurtbewoners aan de straat zijn neergezet en waarin leesvoer als ruilmateriaal wordt aangeboden. Ben je een boek zat, breng het dan naar zo'n minibieb. Zoek je nieuw leesvoer, neem dan een van de boeken mee die daarin staan te pronken, op zoek naar een nieuwe eigenaar. De Kruidentuin in de Prinsessestraat heeft er een staan en de Ecologische tuin in de Prins Hendrikstraat ook. In de Lommerd in de Spijkerstraat zit een minibieb, en aan de achterkant van basisschool de Sterrenkring, in de 1e Spijkerdwarsstraat (al vormt die laatste wel een boekenrisico, want er zit geen deurtje voor, en als boeken iets niet kunnen gebruiken, dan is het wel regenwater). In de Statenlaan kwam ik er ook nog eentje tegen, bijna op de hoek met de Groen van Prinstererstraat; die is vooral gevuld met kinderboeken. Op het terrein van Thialf zijn zelfs twee boekenkastjes verzeen: één voor kinderboeken en één voor volwassenen. En er staat er een in de Kastanjelaan; ook al staat die achter een hekje: minibieb is minibieb.

En zo raakte ik dus langzaam maar zeker van mijn verzameling geredde boeken af en vulden de minibiebs in de wijk zich geleidelijk aan met steeds meer science fiction-romans, natuurboeken, stripverhalen, Bijbelse vertellingen en nee: dat enkele stukje wereldliteratuur, dat heb ik zelf gehouden. Die mag pas de minibieb in als ik 'm uit heb.

De Wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier) en een deel van het Statenkwartier

Editie: nr. 131 najaar 2025

Redactie: Britt Zonneveld, Ed Adams, Hélène van den Bergh, Marianne van Sommeren en Marjolein Pordon

Fotografie: redactieleden en bewoners

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschuiving: 3 x per jaar

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Wijkagenten:

Femke van den Berg:

femke.van.den.berg@politie.nl

Rudy Machielsen: rudy.machielsen@politie.nl

Spreekuur op donderdag 18.00 - 20.00 in Pand 66, Steenstraat 66.

Team Leefomgeving:

Elke woensdagochtend tussen 09:00-12:00

spreekuur in Pand 66

Mail: csa@leefomgevingarnhem.nl of

bram.bos@arnhem.nl

Wijkhandhaving:

Elke woensdagmiddag tussen 15:00-16:00

spreekuur in Pand 66

Mijnspijkerkwartier.nl: wijkoverleg

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren:

Kopij voor nummer 132 dient te worden

aangeleverd vóór 31 januari 2026 via

redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl

Ingezonden stukken en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur.

De voor- en achternaam van de schrijver dient onder het schrijven vermeld te zijn. Anonieme stukken worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Stukken van 200-400 woorden (mét een foto) maken meer kans op plaatsing. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen.

Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's.

Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website.

Voorpagina foto: Erik Vos